

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDEĽNÍČEK

SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

Květen 2019

VELIKONOČNÍ TRIDUUM - ZELENÝ ČTVRTEK

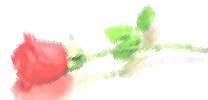
VELKÝ PÁTEK

...kde je táta?

(různým maminkám ke svátku)

Milá maminko, ty máš v máji svátek, proč oděná jsi do „smutečných látek?“
Chtěl bych ti dát k svátku malou kytku, snad si za to nezasloužím výtku!
Ptám se, ptám se, ptám a znovu táži, lásku rodičů se poznat snažím.

Z úst mámy jen zvolna slyším slůvka, nespěchá a není zrovna mluvkva...

Milá mámo, řekni kde je táta? Nepadl snad zas do toho bláta?

Dítě moje, otec zase doma není, nevádí mu asi tolik ponížení.

Čím se tátův vztah k tobě honosil? Květiny ti domů často nenosil?

Tátova kytky? Někdy jako závaží, břímě, co lásce vlastně překáží.

Mám totiž v srdci dlouhý, velký bol, za který může tátův alkohol.

Je můj život hezký nebo zkažený (?), měla jsem už párkrát kufr sbalený.

Kdysi byl pro mne mužem obdivu, tolik byl úžasný a krásný – až k podivu.

Čarodějka kořalka jako kouzlem mávla a otec tvůj, můj synu, jako prapor zavál.

Třepotal se před ní jako osika, s každým douškem má láska k němu uniká.

V žití mém se často bolest střídá s hněvem, nevím, čím to zakrýt – slzou nebo zpěvem?

Hledá asi v pití sílu svoji, myslí, že tím dneska něco zhojí.

Táta se trápí vlastní slabostí, neví, jak z okovů se vyprostit!

Při návratu domů měla jsem i strach, když se občas našel v „násilnických hrách“.

Hanbí se pocitem, že ho tak vidíme, myslí si, že se za něj už jen stydíme.

Mami, dal ti táta v opilosti pusy? Milé dítě, nechci mluvit o tom hnusu.

Už jsme dlouho nevítili hosty, k tomu mám svůj důvod prostý.

Víš dítě, nechci si stavět hlavu, záleží, v jakém je manžel stavu.

Bere mi to znovu chuť i odvalu, vylepšovat stále věci ve vztahu.

Je to velká bolest má i tvoje, jak ho vlastně dostat z toho hnoje?

Život s ním mi jako vězení připadá, co mě u něj drží – toť vlastně malá záhada.

Mami, ptám se, pijí též i ženy? Dítě, ptej se těch, co „bádají“ lidské geny.

Na začátku jen legrace a hec, postupem času však neúnosná klec.

Toto otroctví je jedna velká léčka, kdo stojíš, hled', abys nepadl! Tečka!

Milé dítě, mám tě ráda, víš? Pomůžeš mi snášet tento kříž?

Ano mami, rád bych byl tvá opora, je to i pro mě zkušenosti prostora.

Chtěl bych vaši prostou lásku jako kdysi, obrátím se k tomu, kdo na kříži visí.

Padám před Ním na svoje kolena, moje slova jsou jako ozvěna:

„Bože, prosím tě za moje rodiče nyní, Otče odpusť jim, někdy nevědí, co činí!“

Za vše, cos mi dala, děkuji ti, maminko.

PKF

SVATÝ JAN ZLATOÚSTÝ - O KRISTOVĚ ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

Lidé ještě vždy podléhají sebeklamu. Navzdory svému odporu k pravdě podporují pravdu. Bylo totiž zapotřebí dokázat, že Kristus zemřel, byl pohřben a vstal z mrtvých. Důkazy však zajistili samotní nevěřící, protože zatarasili cestu ke hrobu velkým kamenem, zapečetili jej a zajistili stráží takže nebylo možné, aby došlo ke krádeži. Když ale ke krádeži nedošlo a hrob byl navzdory všem opatřením prázdný, bylo všem zřejmé, že opravdu vstal z mrtvých? Všimli jste si, jak Kristovi odpůrci nechtěně podpořili pravdu?

Kdy jej vlastně mohli ukrást Kristovi učedníci...? V sobotu? ... Vždyť podle zákona nebylo možné ani aby někam šli. ... Máme snad předpokládat, že tito učedníci, často tak nesmělí a ustrašení porušili zákon o Šabatu a vyšli z domu, aby riskovali svoje životy pro jednoho mrtvého...? Co mohli očekávat? ...Jakou odměnu...? O co se mohli opřít...? O svoji schopnost řeči...? Vždyť byli vzděláni nejméně ze všech. ...O svoje bohatství...? Vždyť neměli ani hole a boty. ...Snad o svůj urozený původ? ... Vždyť byli zcela bezvýznamní. ...O množství? ...Vždyť jich bylo jenom jedenáct, a i ti se rozutekli.

Jeden z nejschopnějších, Petr, se polekal jakési domovnice a ostatní, když viděli svého učitele svázaného, rozutekli se do všech stran. ... Jakpak mohli tito lidé přijít na nápad chodit po cele zemi a hlásat falešnou zvěst o vzkříšení?

Vždyť se báli hrozby jediné ženy, i pohledu na pouta svého mistra. ...Jak se tedy mohli postavit na odpor králům, vladařům a celým národům, když jim každým dnem hrozili mečem, mučením a zabitím...? Jak by to vše dokázali,... pokud by nepocítili sílu a přitažlivost vzkříšení?

A navíc, proč by jej kradli? ... Aby si vymysleli nějaké dogma...? Jak by oni, samotní tak ustrašení a prostí,... mohli vymyslet něco takového...? A jak mohli odvalit ten velký kamen...? Jak mohli uniknout těm ostražitým a bezcitným strážcům...? Co dělaly na zemi obinadla, které apoštolové našli dokonce zabalené...?

První tam přišla Marie Magdaléna, a když se vrátila a oznámila ty podivuhodné události apoštolům, ti okamžitě běželi ke hrobu, a uviděli na zemi ta složená obinadla. To bylo znamením vzkříšení, protože pokud by jej někteří chtěli ukrást, jistě by jej nekradli nahého. Bylo by to nejen ponižující, ale taky nerozumné. Určitě by se nesnažili rozvinout obinadla a po té je zase důkladně skládat na jedno místo. Co by udělali?... Jistě by uchopili jeho tělo a snažili by se co nejrychleji utéci....

Svatý evangelista Jan jinde praví, že Kristovo tělo pohřbili s velkým množstvím myrhy... Myrha lepí obinadla na tělo tak, jako se lepí olovem kovy. Nebylo by vůbec snadné je z těla odstranit. Proto když slyšíš, že obinadla byla nalezena bez těla, nevěř těm, kdo říkají, že tělo bylo ukradeno.

...Zloděj by musel být velmi hloupý, aby plýtval časem a námahou na tak zbytečnou práci, jakou je skládání nějakých pohřebních plachet a obinadel.... Jak by zloděj mohl vůbec uniknout, pokud by to dělal...? Určitě by ztratil spoustu času a dalo by se pak očekávat, že bude chycen při činu.

...Proč se ale obinadla nacházela na místě pečlivě složena a šátek, který měl na hlavě, byl svinut na místě jiném?

...Zajisté proto, abychom se přesvědčili, že to nebylo dílo nějakých pospíchajících a nervózních zlodějů...

...To vše ukazuje na nepravděpodobnost krádeže. Ti, kdo ještě vždy tvrdí, že jej ukradli jeho učedníci, sami tedy opět potvrzují vzkříšení a vyznávají, že tam tělo nebylo.

...Když však tam nebylo, zároveň tím potvrzují, že krádež je velmi nepravděpodobná kvůli dokonalé strážní, zapečetění hrobu, obinadlům i šátku, a také z důvodu malověrnosti učedníků.

Aby však odzbrojil nevěřící každé pochybnosti, nejenom, e se zjevoval čtyřicet dnů svým učedníkům a jedl s nimi, ale zjevil se více než pěti stovkám bratří, tedy celému zástupu lidí.

...Samozřejmě, že Tomášovi, který nevěřil, ukázal rány po hřebech i ránu od kopí.

... „A proč,“ ptají se další, „po svém vzkříšení nekonal dojemné a velké zázraky, ale jen jedl a pil?

... Protože samo vzkříšení bylo největším zázrakem.

... Nejsilnějším důkazem vzkříšení pak bylo, že jedl a pil.

... Ale uvaž. Pokud by apoštolové neviděli zmrtvýchvstalého Krista, jak by jim přišlo na mysl, že myšlenkou zmrtvýchvstání ovládnou celý svět?

... Zbláznili se snad, že by si vymysleli něco takového?

...Pokud by třeba i měli veliké nadšení, když byl Kristus mezi nimi, to by zcela jistě zhaslo ihned po jeho smrti.

... Pokud by jej neviděli vzkříšeného, co by je mohlo vést...

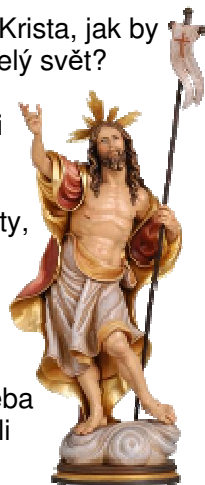
Pokud by nebyl vzkříšen, nejenom že by neriskovali své životy, ale pokládali by ho přímo za podvodníka.

Řekl jim přeci: „Po třech dnech vstanu mrtvých:“

Přislíbil jim také Nebeské království.

Řekl jim, že když přijmou Svatého Ducha, ovládnou zemi.

Pokud by se nic z toho nebylo stalo, i když by mu za živa třeba věřili, mrtvého by jej neposlechli, pokud by jej ovšem neviděli vzkříšeného.

Apologetické kázání o událostech Velikonoc od sv. Jana Zlatoústého ze 4. století, jehož slova, jak se zdá, neztratila nic na svoji aktuálnosti a významu a promlouvají velmi jasně i k našim současníkům.

(Přepsáno ze zvukového vysílání rádia Proglas)

Marie Ohřálová

DOPIS MAMINCE

Dala jsi mi život. Maminko, vím, přišla jsem bez návodu. Věděla jsi jen, že mě miluješ. Možná jsi udělala nějaké chyby, ale já ti je odpouštím. Protože vím, že jsi pro mě dělala vždycky to nejlepší.

Moc dobře vím, že všechno co jsi dělala, jsi dělala z lásky. MAMINKO, JSI PRO MĚ VŠÍM!

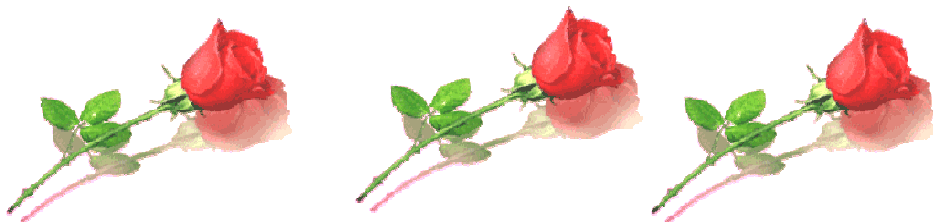
Miluji tě od okamžiku, kdy jsem tě poprvé spatřila. Někdy to máš se mnou těžké, chápu, nikdo ti nedal návod. Ale jen ty moc dobře víš, jaká opravdu jsem a co je pro mne nejlepší.

Ale taky moc dobře vím, že ne každý má maminku, a tak si tě vážím mnohem víc!

MAMINKO, DĚKUJI TI ZA VŠECHNO!!!

P.S. Není to z mé hlavy. Pomohl mi internet. Snad to bude dobré.

Marie B.

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma cyklu:

Mé místo v církvi

Téma setkání:

Služba lásky

Termín setkání:

Čtvrtek 16. května 2019

Čas a místo setkání:

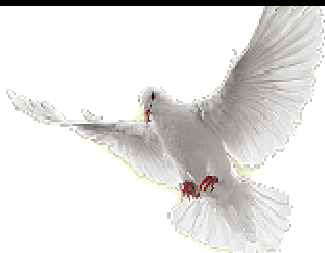
18:55 ve Farním sále

Písmo svaté:

- Rút 2,14 – 20 Rút živa z milosrdenství Boaze
- Mk 6,34 – 44 Vy jim dejte jíst
- Jan 13, 1-17 Mytí nohou
- Sk 2, 42 – 47 Setravali společně v bratrském společenství
- Sk 6, 1 – 7 Ustanovení prvních jáhnů
- Řím 12, 4 -21 Jedno tělo – mnoho údů, láska bez přetvářky
- 2 Kor 9,1 – 15 V dávání buďte velkoryse štedří

Biřmování – podzim 2020

Vážení farníci,

od posledního biřmování v Dolním Benešově uplyne letos v listopadu rok. Proto došlo k rozhodnutí, že následující biřmování bude na podzim 2020 – konkrétně kolem našeho krmáše – tedy slavnosti sv. Martina.

Základní podmínky a časový harmonogram bude následující:

- Přihlásit se k přípravě na biřmování může pokřtěný katolík (dovršený věk **17 let** do konce roku 2019!, u ženatých a vdaných pouze s církevním sňatkem!)
- Přihlášku je možné vyzvednout během měsíce května 2019 v zákristii kostelů sv. Martina a sv. Urbana nebo na faře. Vyplněnou přihlášku **odevzdat tamtéž do konce června 2019**
- Pokřtěný(á) v jiné farnosti musí dodat aktuální potvrzení o křtu **do konce října 2019!**

Biřmovanec si zvolí biřmovací jméno např. podle světce, který je mu blízký nebo jinak hodný následování

- Biřmovanec má mít biřmovacího kmotra, který je pokřtěný katolík, žije podle křesťanské víry, **je biřmovaný** a pokud je ženatý nebo vdaná – **uzavřel církevní sňatek** (v kostele)
- Příprava k biřmování začne od nového školního roku, tedy od září 2019, a to 1x až 2x za měsíc (během července a srpna 2020 příprava nebude)
- Termíny příprav budou zveřejňovány ve farním zpravodaji Nedělníček a na <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
- Další informace na tel 731 534 093 nebo email: rkf.dolnibenesov@doo.cz

Pavel Kuchař, farář

Světci - více, či méně známí

sv. Jan Nepomucký

svátek 16. května

Postavení: kněz, generální vikář, mučedník

Úmrtí: 1393

Patron: kněží, zpovědníků, lodníků, vorařů, mlynářů, vzýván za mlčenlivost, proti nebezpečí vody, za ochranu mostů

Atributy: hvězdy kol hlavy, jazyk, kněz, kotva, kříž, most, palma, ryba, řeka

MUČEDNÍK PRO VĚRNOST A MLČENLIVOST

Narodil se v Pomuku poblíž Plzně kolem roku 1345 jako syn soudce, dle některých historiků se jednalo o starostu Pomuku. První vzdělání se mu dostalo v blízkém cisterciáckém klášteře a pak studoval na pražské Karlově universitě. Od roku 1370 vyhotovoval a podepisoval úřední listiny jako veřejný notář v kanceláři pražského arcibiskupa. Podepisoval se: *"syn Welflína z Pomuku, klerik pražské diecéze, z císařské autority veřejný notář"*.

V roce 1380 přijal kněžské svěcení a z generálního vikariátu odešel působit jako farář kostela sv. Havla na Starém městě. Současně pokračoval ve studiu církevního práva. V letech 1382-1387 studoval práva na universitě v Padově a dosáhl tam doktorátu. Po návratu do Prahy se stal kanovníkem

kostela sv. Egidia (Jiljí) a později i vyšehradské kapituly.

V té době se zhoršoval vztah mezi králem Václavem IV., který byl synem císaře Karla IV. a pražským arcibiskupem Janem z Jenštejna. Václav IV. měl slabší morálku a podléhal náladám a intrikám bezcharakterních oblíbenců. Kvůli nim porušoval křesťanské zásady i církevní předpisy, zatímco Jan z Jenštejna byl horlivý a církvi oddaný, usiloval odstraňovat právní nedostatky a bylo-li třeba vystupoval i proti králi. Proto ho opouštěli někteří spolupracovníci. Namísto generálního vikáře Kuneše z Třebovle jmenoval proto v září 1389 Jana z Pomuku, jehož charakter i věrnost církevní službě poznal v době jeho notářského působení. V následujícím roce se Jan stal i žateckým arcijáhmem se správou pěti děkanátů o 225 farách.

K růstu napětí mezi arcibiskupem a králem na podzim 1392 přispělo chování králova oblíbeného podkomorníka (v úrovni ministra financí) Zikmunda Holera, který svými bludy, násilnostmi a neposlušností vůči výzvě, tlumočené Janem z Pomuku a Mikulášem Puchníkem, si "vykoledoval" exkomunikaci. Byl vyloučen z církve, protože odpověděl výhrůžkami.

Václav IV. se rozhodl omezit arcibiskupovu moc zřízením nového biskupství, které se snažil v Římě prosadit a dostat tam na další stolec jemu vyhovujícího preláta. Za sídlo budoucího biskupství si vybral benediktinský klášter v Kladrubech, který chtěl s blížící se smrtí opata Racka zrušit, aby jeho majetek finančně zajistil nové biskupství. Když však počátkem roku 1393 opat zemřel, král Václav, užívaje si se svými milci kratochvíle na hradě Žebráku, se o tom nedozvěděl. A mniši si pospíšili se zvolením nového opata Olena a arcibiskup ohlásil lhůtu ke vznesení možných námitek. Ve vymezené době žádné podány nebyly a tak už 10. 3. za přítomnosti svědků generální vikář Jan ve své kanceláři na arcibiskupském dvoře volbu potvrdil a tím byl zmařen plán krále.

Ten, když se to dozvěděl, zuřil a veřejně vyhrožoval smrtí zejména úředníkům arcibiskupa. Jan, když se to dozvěděl, odešel snad hned 15. 3. s Mikulášem Puchníkem na arcibiskupův hrad do Roudnice. Dne 19. 3. hledali už královi i arcibiskupovi rádci při společném setkání řešení situace. Došlo k dohodě o rehabilitaci Hulera, které se měli už ve čtvrtek 20. 3. ráno u Mostecké věže při levém břehu Vltavy zúčastnit v doprovodu arcibiskupa také Jan z Pomuku, Mikuláš Puchník, probošt Václav Knobloch a další.

Když se sešli s králem, s jeho rádci a ozbrojenci, arcibiskup krále požádal, aby nevěřil falešným zprávám namířeným proti královské vládě. Král začal nadávat a nařídil zatknutí nejbližších čtyř arcibiskupových spolupracovníků, tím schůzka skončila. Zbrojnoši odvedli zajatce do kapitulní síně pražského hradu. Tam král vyslechl profesora církevního práva a děkana kapituly Bohuslava z Krnova, přičemž mu rukojetí svého meče způsobil krvácející zranění v obličeji. Pak ostatní zajatce nechal odvést k výslechu na staroměstskou radnici, tam osvobodil hofmajstra Něpra a ostatní tři dal odvést do mučírny soudního domu (č.p. 404 na rohu Můstku a Rytířské ul.). Tam nakonec propustil Knoblocha a po kratším mučení Mikuláše Puchníka, kteří napřed museli podepsat přísahu mlčenlivosti.

Generální vikáři byli nataženi na skřípec a pálení loučemi na bocích. Zuřící král se soustředil na mučení Jana, kterému osobně loučí propálil bok. Od Jana se chtěl dozvědět více věcí, mimo jiné se traduje, že i to, z čeho se královna Žofie u něj zpovídala.

Napovídají tomu i poměry mezi ní a králem. Když král byl na cestách či honech, mladá královna odháněla pocit opuštěnosti zábavami na pražském hradě a s těmi souvisel i vznik pověstí o její nevěrnosti. Václav jí moc lásky neprojevoval, za nenormální se považuje, že ji nechtěl korunovat ani před tím, než se začalo připravovat jeho sesazení a po jedenáct let jí nedovolil spravovat majetky patřící ke věnu české královny.

Existuje důvěrný list z ledna 1391, v němž je salzburský arcibiskup Pilgrim informován nejen o Václavově vyjednávání možnosti manželství jeho bratra s aragonskou princeznou Janou, ale že by ji chtěl sám a tu kterou má (Žofii) by rád propustil. Už z toho je patrné, že hledal pro její propuštění důvody a pro královny zájmy o jinou ženu je i více důkazů. Žofie zase snad od svatby měla důvěru v Jana, který zastával jednu z nejvyšších církevních funkcí, nebyl na straně krále a byl zkušený odborník i na církevní práva, mohl jí nejvíce pomoci a tak zde je v pozadí další důvod Janova krutého mučení na skřipci.

Při tzv. štosování, zavěšení vyslýchaného za svázané ruce na zádech a natahování, došlo u Jana k vyvrácení pažní kosti v kloubu a k nalomení akromiálního výběžku pravé lopatky, jak bylo zjištěno na jeho ostatcích a potvrzeno odborníkem prof. MUDr. E. Vlčkem v roce 1993, při výzkumu ostatků povoleném kardinálem Tomáškem. Z průzkumu ostatků je potvrzeno i další zacházení s Janem a nález v jeho lebce. Také byl odhadnut jeho věk na 45-50 let.

Arcibiskupův vikář Jan za své mlčení zaplatil životem. Utrpěl rány pěstí a kopanci, vedené velkou silou do obličeje, až nakonec došlo ke krvácení do přední a střední jámy lebeční a k šoku. Horní čelist mu byla odlomena, rameno dolní čelisti nalomeno a lební spodina mnohonásobně rozlámána. Rozsah zranění vedl ke smrti před shozením do Vltavy. Tomu odpovídá i čas objevení jeho těla na hladině. Dne 20. 3. kolem 21. hodiny byl vhozen Jan do Vltavy a jeho tělo vyplavalo 17. dubna, kdy ho rybáři uviděli v řece s pěti světly, hvězdám podobnými, kolem hlavy. Odtud jeho hvězdy mezi atributy, které kromě P. Marie nemá žádný další světec. Přechodně byl pohřben v blízkém kostele sv. Kříže.

23. 4. 1393 se Jan z Jenštejna vypravil k papeži Bonifáci IX. se stížností na krále a v textu stížnosti již nazval Jana mučedníkem. Na Jana se sice vztahovalo, že nesměl být souzen, natož mučen světskou mocí a navíc se ničím neprovinil. Schismatem oslabený papež však stížnost odložil ad acta, protože proti provinilému králi nemohl účinně zakročit. Ohledně Jana by se dalo uvést mnoho, ale není zde na vše prostor.

K jeho příjmení Nepomucký se váže zdůvodnění, že chybným čtením latinského výrazu "DE POMUK" (Pomucký) se utvořilo "NEPOMUK"

(Nepomucký). Kronikář Václav Hájek přispěl také ke zmatkům kolem roku úmrtí Jana Nepomuckého tím, že v rukopise o jeho utopení na pergamenové straně 383, kde byla někým před číslem připsaná jednička, četl jako rok úmrtí 1383. Podle toho pak Jan Nepomucký zemřel o 10 let dříve než mučedník Jan z Pomuku a oba měli být shozeni do Vltavy v místě, kde je v zábradlí Karlova mostu vsazený dvouramenný mosazný křížek.

15. 4. 1719 byl komisionálně otevřen Janův hrob a při prohlídce jeho ostatků vypadla z lebky organická hmota o velikosti lžice. Pět odborníků se shodlo na tom, že se na pohled jedná o jazyk. Při zkoumání této relikvie o šest let později při tříčtvrtěhodinovém vyjmutí hmota naběhla a zčervenala.

Podobně při šetření posledním, kdy se moderními metodami zjistilo, že jde skutečně o hmotu patřící ke zkoumaným kostem, shodnou po stránce imunologické i sérologické. Šetření v elektronkovém mikroskopu ukázalo, že jde o suchou mozkovou tkáň a při zvlhnutí v r. 1725 došlo k oživení základní

červeno-hnědé barvy i k částečnému nabobtnání. Mozková hmota pak byla znovu uložena do relikviáře, kde nadále zůstává ve tvaru jazyka.

Jan Nepomucký byl blahověn 31. 5. 1721 papežem Inocencem XIII. a kanonizován 19. 3. 1729 papežem Benediktem XIII. Přesto Hájkovy omyly, které na uznání svatosti Jana neměly vliv, zřejmě ještě dělaly starosti ustanovené komisi pro poslední revizi světců do nového martyrologia 2001.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

VELKÁ LÁSKA

Po mnoha letech manželství jsem objevil nový způsob, jak udržet jiskru lásky.

Manželka mi poradila, abych si vyšel s jinou ženou!

„Já jsem si vybral tebe,“ namítal jsem.

„Já vím. Ale ji přece také miluješ. Život je příliš krátký. Věnuj ji svůj čas.“

Souhlasil jsem. Ta jiná žena, s níž jsem se měl na radu své manželky sejit, byla totiž moje matka.

Práce a rodina mi znemožňovaly vidět se s ní častěji, než sporadicky. Jednou večer jsem jí zavolaal a pozval jsem ji na večeři a do kina.

„Co se děje, jsi v pořádku?“ ptala se.

Moje matka totiž patří k těm ženám, kterým když večer zavoláte nebo je někam nečekaně pozvete, tak si myslí, že to znamená špatné zprávy.

„Napadlo mě, že by bylo hezké spolu strávit nějaký čas,“ odpověděl jsem.

„To bych byla moc ráda,“ řekla.

Když jsem ji šel v pátek po práci vyzvednout, byl jsem nervózní. Byla to podobná nervozita jako před schůzkou. A když jsem přišel k ní, viděl jsem, že je také velmi rozrušená. Krásně se usmívala a zářila jako anděl.

„Prozradila jsem kamarádkám, že si mám vyjít ze synem, a skoro mi záviděly,“ hlásila, když nastupovala do auta, nebudou se moci dočkat zítřka, aby se dozvěděly, jak to dopadlo.“ Byla u kadeřníka a na sobě měla šaty z posledního výročí svatby.

Zašli jsme do ne moc luxusní, ale útulné hospůdky. Když jsme si sedli, vzal jsem do ruky jídelní lístek, že ji ho přečtu. Ona už dokázala číst jen hodně velké písmo. Sedl jsem si proti ní a podíval se na ni: maminka na druhé straně stolu na mě hleděla s obdivem. Na rtech měla šťastný úsměv.

„Pamatuješ, jak jsem četla lístek já tobě, když jsi byl malý?“

„A teď je čas, aby sis od toho odpočinula a dovolila mi, abych ti to oplatil,“ odpověděl jsem.

Při večeři jsme si příjemně popovídali: nic zvláštního. Povídali jsme si, co zrovna děláme. Povídali jsme si tolik, že jsme zmeškali film, na který jsme plánovali jít.

„Ráda si s tebou zase vyjdu, jen jestli mi dovolíš, abych tě příště zase pozvala já,“ řekla maminka, když jsem ji dovezl domů. Souhlasil jsem, objal ji a dal jí pusu.

„Tak jak se ti tvoje spoléčnice zamlouvala?“ chtěla vědět manželka.

„Moc milá. Mnohem milejší, než jsem si představoval,“ odpověděl jsem.

Za několik dní zemřela maminka na infarkt a stalo se to tak rychle, že se nedalo nic dělat. Krátce na to jsem dostal avízo z té restaurace, kde jsem tehdy s maminkou, s pozvánkou na večeři, na níž stálo: „Večeře je předem zaplacená.“

Moje matka si byla jistá, že tu už nebude, ale stejně zaplatila za dva: „Pro tebe a tvoji ženu. Nikdy nepochopíš, co pro mě ten večer znamenal. Mám tě ráda.“

V tom okamžiku jsem pochopil, jak je důležité v patřičnou chvíli říct „mám tě rád“ a dát našim drahým prostor, jaký si zaslouží. Nic v životě není důležitější než Bůh a tvoje rodina: věnuj jim čas, aby se mohli cítit milováni.

Jestli je tvoje matka naživu, sblíž se s ní. Jestli ne vzpomínej na ni. A nezapomeň: Bůh odpouští, ale čas neodpouští nikdy.

VŽDYŤ NEPRACUJE

„Kdo chystá rodině snídani?“

„Moje žena, protože nepracuje.“

„V kolik hodin tvoje žena vstává?“

„Brzy. Musí připravit svačinu dětem a ujistit se, že jsou oblečené a učesané. Nejmladší musí přebalit a nakojit.“

„Jak chodí vaše děti do školy?“

„Doprovází je moje žena, vždyť nepracuje.“

„A pak dělá co?“

„Zaplatí složenky, dojde na nákup. S sebou má samozřejmě nejmladšího. Když se vrátí domů, znovu ho nakojí, přebalí, uklidí v kuchyni, naplní pračku a poklidí. Víte, ona nepracuje.“

„Co děláš večer, když se vrátíš z práce?“

„No odpočívám přece. Jsem po celém dni v práci unavený.“

„A co dělá večer tvoje žena?“

„Nic zvláštního. Připraví mně a dětem večeři, umyje nádobí a poklidí. Pomůže dětem s úkoly a uloží je. Vždyť konec konců nepracuje.“

Tohle je pozvání k tomu, abychom si více vážili všeho, co pro nás dělají manželky, matky, tety, sestry a dcery.

Protože tyhle ženy jsou „jen“ v domácnosti: „Jsem matka, jsem žena, jsem dcera, budík, kuchař, uklízečka, hospodyně, barmanka, chůva, ošetřovatelka, poradkyně.“ To si připomeňme před tím, než se zeptáme: „Co jsi celý den dělala.“

Připravila Marie Ohřálová

Z knihy Bruna Ferrera „Balzám pro duši“, přeložila V. Matíášková, vydalo nakl. Portál 2018

PRO ZASMÁNÍ

Do knihkupectví vstoupí žena a táže se prodavačky: „Mám nemocného muže. Měla byste pro něj nějakou knížku?“

„Myslíte modlitebni?“

„Ale ne, tak zlé to zase s ním není.“

Napomíná maminka syna:

„Drmolíš tu modlitbu tak, že ti nerozumím ani jediné slovo.“

„Vždyť nemusíš, mami. Já se modlím k Pánu Bohu a ne k tobě.“

Maminka přiběhla do obchodu.

„Před chvílí jsem poslala kluka pro kilo švestek, a když jsem je převážila, tak jich bylo tři čtvrtě kila. Máte špatnou váhu.“

„Víte, paní, měla byste si raději převážít syna.“

Reklama na jedné restauraci:

„Neumíte vařit? Přijďte k nám. U nás se najíte jako doma.“

Neztrácejte duchapřítomnost

Vážený pane,

odpovídám na vaši žádost o doplňující informace. V třetím oddílu protokolu o pracovním úrazu jsem uvedl jako důvod špatné plánování. Napsal jste mi, abych to blíže vysvětlil, a já věřím, že následující podrobnosti budou dostačující.

Jsem zedník a toho dne, kdy se stala ta nehoda, jsem pracoval sám na střeše šestipatrové budovy. Když jsem dokončil práci, zjistil jsem, že mi zbylo ještě jedno a půl balení cihel. Než bych nosil cihly dolu ručně, rozhodl jsem se, že je spustím dolu pomocí kladky, která byla šťastnou náhodou připevněna k domu v šestém patře. Na zemi jsem zajistil provaz, šel nahoru na střechu, pověsil sud a naložil do něj cihly. Potom jsem seběhl dolu a odvázel provaz, při čemž jsem ho pevně držel, abych zajistil pomalý sestup přibližně dvě stě třiceti kilogramů cihel. Z jedenáctého oddílu protokolu zjistíte, že vážím šedesát jeden kilogram.

Následkem překvapení, že mi tak náhle zmizela půda pod nohama, jsem ztratil duchapřítomnost a zapomněl pustit provaz. Není třeba zdůrazňovat, že jsem dosti velkou rychlostí stoupal podél budovy nahoru. V blízkosti třetího patra jsem se střetl se sudem, který byl na cestě dolu. Tento náraz vysvětluje zlomeninu lebky a klíční kosti. Jen o málo pomaleji jsem stoupal stále výš a zastavil jsem se až ve chvíli, kdy jsem měl prsty pravé ruky až po druhý kloub přiskřípnuté v kladce.

V té chvíli se mi naštěstí opět vrátila duchapřítomnost a i přes silnou bolest jsem se stále pevně držel provazu. Avšak přibližně ve stejný okamžik sud s cihlami narazil na zem a ze sudu vypadlo dno. Sud bez cihel teď vážil dvacet tři kilogramy. Znovu vás odkazuji na svou uvedenou váhu v oddílu jedenáct. Jak si jistě umíte představit, začal jsem podél budovy rychle klesat. V blízkosti třetího patra jsem se opět setkal se sudem, tentokrát stoupajícím vzhůru. Následkem byly dva zlomené kotníky a tržné rány na nohou a spodní části těla. Tentokrát mě srážka se sudem zpomalila natolik, že omezila rozsah mých zranění po přistání nahromadě cihel na pouhé tři přeražené obratle.

Nerad to oznamuji, ale jak jsem tam v bolestech ležel na cihlách, neschopný vstát a sledovat prázdný sud šest pater nade mnou, opět jsem ztratil duchapřítomnost. Pustil jsem provaz...a...

(Z knihy *Nezbedův humor a z knihy vložka*.)

Briana Cavanaugha „Kolik váží sněhová

M. Ohřálová

Panna Maria – Královna máje

V tomto měsíci oslavujeme Matku Boží.
Připomeňme si, jak o ní jako o učednici Páně hovoří
P. Vojtěch Kodet

Maria, Matka našeho Pána, byla Ježíšovou první a nejlepší učednicí. Dříve než apoštolové totiž naslouchala Slovu, jemu se otevřela a přijala ho celou svou bytostí natolik, že se v ní mohla stát tělem.

S ní začínáme učednictví chápat jako celoživotní postoj naslouchání, poslušnosti a následování.

Z postoje naslouchání Slovu se pak rodí a vyrůstají všechna ostatní poslání v církvi.

Po právu církev Marii nazývá královnou proroků, apoštolů, mučedníků, vyznavačů, panen a všech svatých.

Pastýřem, kazatelem, učitelem, otcem, matkou, bratrem podle srdce Kristova se mohou stát jen jako Kristův učedník, jen na základě naslouchání a poslušnosti Slovu.

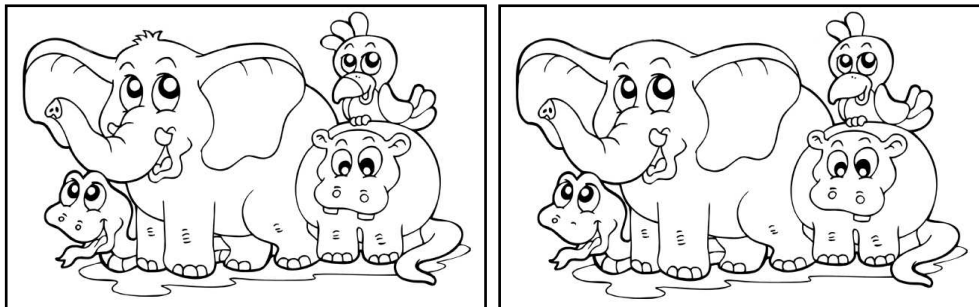
Maria se stala rovněž první spolupracovnicí vtěleného Slova v jeho poslání.

Ale nejcennější je pro nás opravdu jako naše starší sestra ve víře:

Je nám vzorem věřícího a Boha milujícího člověka, a to právě pro žití z víry uprostřed všednodennosti, které bylo v jejím životě vlastně nejvíce.

Nedělníček dětem

Najdi 7 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!!
DOPLŇOVAČKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S

1. měsíc v roce; 2. téměř; 3. následuje po šestém; 4. tmavý (plet');
5. ženský oděv; 6. parní lázeň; 7. odbočit z cesty; 8. druh látky; 9. osolený;
10. Latinsko-americký tanec; 11. samice vepře; 12. horní komora
parlamentu; 13. krmen; 14. nevidomý.

**Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“, v kostele,
nebo zašlete na email nas.nedelnicek@seznam.cz
do neděle 26. května**

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „BYL VZKŘÍŠEN“

Soutěže se zúčastnilo celkem 9 dětí. Z Dolního Benešova 6, ze Zábřehu 2
a 1 přespolní. V krabičce byla 1 odpověď a 8 odpovědí přišlo na email.

- 1. cena – DVD- Karol – Aneta Krakovčíková - 9 let – Dolní Benešov**
- 2. cena – Pexeso – St. Zákon – Kubík Maršálek - 7 let – Dolní Benešov**
- 3. cena – Pohádka - O dřevěném panáčkovi – Vít Švančar – 7 let - Darkovice**

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na květen 2019

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	6.5.	18.00	Za Norberta Nováka, syna Josefa, rodiče z obou stran a požeň...	
Út	7.5.	6.30	Za živé a + farníky	
St	8.5.	18.00	Za + rodiče Jana a Martu Kušnierovy	
Čt	9.5.	18.00	Za + rodiče z obou stran, sourozence a příbuzné	
Pá	10.5.	Záb 18.00	Za Elišku Hoškovou, manžela a dvoje rodiče	
So	11.5.	7.00		
Ne	12.5.	7.00	Za + Eduarda Řehulku, za + manželku a opuštěné duše	
Ne	12.5.	Záb 8.30	Za Bruna Pačku (ned.80 let), za rodiče, dva bratry a švagra	
Ne	12.5.	10.00	Za prarodiče Benkovy, syny Josefa a Karla a snachu Martu	
Po	13.5.	18.00	Za+Bernardu Kučerovou a Annu Pudichovou (obě ned.100 let)...	
Út	14.5.	6.30		
St	15.5.	18.00	Za + Emila Balarina a rodiče	
Čt	16.5.	18.00	Za Ladislava Čičáka (ned.90 let), za rodiče z obou stran a vše...	
Pá	17.5.	Záb 18.00	Za syna, manžela a dvoje rodiče	
So	18.5.	7.00	Za rodiče Holečkovy, Kubikovy a syna	
So	18.5.	11.00	Svatba:	
Ne	19.5.	7.00	Za členy Živého růžence – B	
Ne	19.5.	Záb 8.30	Za děti (1.sv. přijímání) a za jejich rodiče a kmotry	
Ne	19.5.	10.00	Za živé a + farníky	
Po	20.5.	18.00	Za + Josefa Vodáka, rodiče, sestry s manžely a vnučku	
Út	21.5.	6.30	Za živé a + farníky	
St	22.5.	18.00	Za + Karla Kalužu, syna a + rodinu	
Čt	23.5.	18.00	Za + rodiče Otto a Martu Kozlovoy, syna, za Josefa a Gizelu Bí...	
Pá	24.5.	Záb 18.00	Za + Karličku Dorazilovou – výroční	
So	25.5.	11.00	Svatba:	
So	25.5.	ČK 17.00	Za + manžela (ned.90 let) a prosba o B.pomoc pro živou rodinu	
Ne	26.5.	7.00	Za + Františka Miekische – výroční	
Ne	26.5.	Záb 8.30	Za + osobu (ned.90 let), za živou a + rodinu	
Ne	26.5.	10.00	Za děti (1.sv. přijímání) a za jejich rodiče a kmotry	
Po	27.5.	18.00	Za Emila a Marii Michalčkovy, za živé a + rodiny	
Út	28.5.	6.30	Za živé a + farníky	
St	29.5.	18.00	Za + Arnošta Postulku – měsíční	
Čt	30.5.	18.00	Za Aloisii a Herberta Porubovy a za živou rodinu	Naneb.P
Pá	31.5.	Záb 18.00	Za Annu Balarinovou, manžela a syna	
So	1.6.	7.00		
So	1.6.	15.00	Za živé a + šedesátníky z DB a ZÁ	
Ne	2.6.	7.00	Za + Agnes Theuerovou, manžela, dceru a syna	
Ne	2.6.	Záb 8.30	Za Josefa Sommera, + rodiče, dva bratry a duše v očistci	
Ne	2.6.	10.00	Za + Václava Kohuta, rodiče a přízeň a B.požehnání pro živou r.	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI KVĚTNU

Sbírka na podporu pastoračních aktivit CPR OV

– odesílá se celá na potřeby CPR OV – neděle 12. 5. 2019

Sbírka na OPRAVY – neděle 19. 5. 2019

Sbírka na POMOC KŘESŤANŮM Stř. Východu

– odesílá se celá na potřeby strádajících křesťanů – neděle 26. 5. 2019

BÍLÁ SOBOTA - BOŽÍ HROB

VELIKONOČNÍ VIGILIE

At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné a sváteční chvíle

EUCHARISTICKÝ PRŮVOD OKOLO NÁMĚSTÍ

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cyprjána Lellka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová

email: nas.nedelnickek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917